

stemt, den er spændende, for det var også en, der blev rettet mod Det Konservative Folkeparti, og det er jo mig, der som konservativ udenrigsminister fremsætter det her lovforslag og har ansvaret for det.

Jeg bliver spurgt, hvordan vi kan være med til det her, når vi i øvrigt går ind for nationen. Der vil jeg godt gentage, at man ikke kan bevare nationen uden at forandre dens relationer. Jeg nævnte 1930'erne, hvor vi var en suveræn nation, men der skulle bare en opringning til fra Tyskland, så blev Soya afløst på Det Kongelige Teater, Brecht blev taget af plakaten på Det Kongelige Teater, Kaj Munk blev taget af plakaten i Sønderborg; det er jo utænkeligt i det moderne Europa.

Så når der bliver sagt suveræn, vil jeg sige: Ja, vi var totalt suveræne i 1930'erne, men der skulle bare en opringning til, og så opgav vi vores kulturelle suverænitet. Det er jo utænkeligt i det moderne Europa. Her kan man så sige: Ja, vi har afgivet suverænitet til hinanden for at sikre suveræniteten. Det er at forandre for at bevare, og som hr. Søren Krarup ved – for hr. Søren Krarup har udgivet Edmund Burke, og det er jeg glad for at han har – er det jo netop et af kerneordene hos os.

Vi har jo også sagt: Aldrig mere en 9. april. Vi stod alene den 9. april. Så gik vi ind i NATO. Og så har vi også sørget for i EU, at vi har et meget, meget stærkere fællesskab, som betyder, at ingen truer Danmark.

Så kan man sige, at i 1930'erne havde vi ikke noget indre marked. Nej, det havde vi sandelig ikke. Der havde vi en række lukkede markeder, suverænt lukkede markeder, hvor vi selv kunne afgøre det hele inden for vores lukkede marked. Men hvad førte det lukkede marked til? Arbejdsløshed i gigantstørrelse i alle europæiske lande, fordi man ikke havde lært fordelene ved at arbejde sammen.

Nu har vi så haft et indre marked siden 1986/87. Det har betydet en kolossal økonomisk vækst i Danmark, en kolossal mængde nye arbejdspladser, således at vi i dag jo altså har, ja, nærmest mere end fuld beskæftigelse. Men det kunne man ikke have haft, hvis man havde haft den suverænitet, som man havde i 1930'erne, som bare betød, at man var lukket og derved skabte arbejdsløshed hos sig selv og hos naboen.

Jeg synes netop, det er konservatisme at tilpasse nationen til de nye omgivelser, så den står så stærkt og suverænt som muligt, hvorimod

det er at svinge det nationale at lukke det inde, så det bare bliver en fattiggård.

Nå, nu har jeg beskæftiget mig nok med svarene. Jeg vil sige her til sidst, at jeg takker Folketinget for den grundige behandling, der har været, så vi nu i dag kan gå til ratifikation, ligesom Bulgarien, Frankrig, Slovenien, Slovakiet, Malta, Rumænien og Ungarn allerede har gjort. Jeg synes, det har været meget grundigt, beundringsværdig grundigt, og jeg vil sige til fru Lone Dybkjær, at oplysningsmidlerne er der i 2008, men jeg regner da så sandelig også med, at der er oplysningsmidler i 2009. Men det er jo noget, vi skal forhandle i fremtiden.

Jeg synes, det er meget vigtigt, at EU nu får afsluttet de her diskussioner om, hvordan vi indretter vores hus. Det er jo det, der har været diskussioner om i alle de traktatdiskussioner, der har været. Det er vigtigt, at vi nu kommer ud af huset og er med til at fungere i verden. For globaliseringen, konkurrencen, foregår jo ikke bare i Europa, men mellem kontinenterne, og der er det vigtigt, at EU får udviklet sin forskning, sin innovation, sit uddannelsesniveau, og det kan et lille land ikke gøre i tilstrækkelig grad selv, det gør vi meget stærkere ved at pulje vores forskningsmidler i en stærkere europæisk indsats; ellers kommer Europa til at sakke agterud og tabe konkurrenceevne og dermed også arbejdspladser og dermed velfærd.

Så jeg tror, det er en god traktat. Det er også godt, at den afsluttes nu; det er godt, at Europa nu kan begynde at lave langt mere med hensyn til den globale debat, at skabe resultater omkring klimaet f.eks., i verdenshandelsorganisationen, ved at stå med et Europa, som har afsluttet alle diskussioner om, hvordan møblerne skal stå i huset, og nu kan begynde at fungere i huset og fungere uden for huset.

Så jeg siger tak for en god, konstruktiv debat og behandling her i Folketinget og glæder mig til, at vi snart skal trykke på knapperne.

Kl. 14:22

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 14:22

Per Clausen (EL):

Nu har jeg sådan set ikke så travlt med at komme til at trykke på de der knapper, det kan vi tidsnok komme til.

Jeg forstod på udenrigsministeren, at det her i grunden ikke flyttede noget magt. Det var hans ene standpunkt, og det andet var, at til gengæld blev det nemmere at stemme Danmark ned, og